पतिवत्नीव सा सार्द्धं फल्गुणेनाग्र्यमन्त्रिणा ॥ १९४ ॥
पत्यौ मृते सपत्नीनां दृष्ट्वानुसरणं ततः ।
दम्भेनानुमुमूर्षन्तीमनुमेने स तां द्रुतं ॥ १९५ ॥
निषिषेधानुबन्धात् तु सानुतापां चितान्तिके ।
कृपालुर्मरणादेताममात्यो नरवाहनः ॥ १९६ ॥
अतो निसर्गपिशुनो रक्षस्तां मन्युदूषितां ।
फल्गुणाद्राज्यहरणाशङ्का राज्ञीमजिग्रहत् ॥ १९७ ॥
विरागशंसिभिर्लिङ्गैस्तां ज्ञात्वा विषमाशयां ।
समन्युं साखिलामात्यां फल्गुणोऽप्यास्त शङ्कितः ॥ १९८ ॥
स हि सर्वाधिकारस्थः सर्वस्यान्निगतोऽभवत् ।
दीप्यमानोऽधिकं मन्त्रशौर्यौत्साहादिभिर्गुणैः ॥ १९९ ॥
अस्थीनि क्षेमगुप्तस्य गृहीत्वा जाह्नवीं गते ।
पुत्रे कर्दमराजाख्ये प्रबलैरन्वितो बलैः ॥ २०० ॥
तत्प्रत्यागमपर्यन्तं पर्णोत्से स्थातुमुद्यतः ।
अविश्वसन् नृपगृहे फल्गुणो वैरिशङ्कितः ॥ २०१ ॥
निर्गत्य नगराद्यावत् सभाण्डागारिसैनिकः ।
काष्ठवाटान्तिकं प्राप्य तावद्रक्षादिचोदितः ॥ २०२ ॥
आकलय्य द्रुतं दिद्दा सत्यज्य प्रार्थनादिकं ।
पृष्ठे प्रत्युत याष्टीकांस्तस्य हन्तुं व्यसर्जयत् ॥ २०३ ॥